

Press och information

Europeiska unionens tribunal
PRESSMEDDELANDE nr 86/22
Luxemburg den 18 maj 2022

Dom i mål T-609/19
Canon/kommissionen

Tribunalen ogillar talan väckt av Canon, som kommissionen ålagt böter på 28 miljoner euro för åsidosättande av reglerna om kontroll av företagskoncentrationer vid dess förvärv av Toshiba Medical Systems Corporation

År 2016 övertog Canon Inc. (nedan kallat sökanden), som är ett multinationellt japanskt bolag specialiserat på tillverkning av optiska produkter och bildbearbetning, Toshiba Medical Systems Corporation (nedan kallat TMSC), som är ett dotterbolag som ägs till 100 procent av Toshiba Corporation (nedan kallat Toshiba).

Förvärvet genomfördes i två etapper, genom ett finansiellt bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner (MS Holding) och som bildats särskilt för detta ändamål. Först förvärvade MS Holding, den 17 mars 2016, vissa aktier med rösträtt i TMSC till ett belopp på cirka 800 euro, medan sökanden, i utbyte mot betalning av hela det pris som överenskommits för förvärvet av TMSC (cirka 5 280 000 000 EUR), förvärvade köpoptioner på samtliga återstående aktier med rösträtt i TMSC. Sökanden förvärvade dessutom den enda aktien utan rösträtt i TMSC till ett belopp på cirka 40 euro (nedan kallat den preliminära transaktionen).

Därefter, den 19 december 2016, utnyttjade sökanden, efter att ha fått kommissionens godkännande av koncentrationen, sina optioner för att förvärva TMSC:s underliggande röstberättigade aktier, medan TMSC köpte sina aktier med rösträtt som innehades av MS Holding samt aktien utan rösträtt som innehades av sökanden (nedan kallad den slutliga transaktionen). Genom dessa två transaktioner blev TMSC ett dotterbolag som till 100 procent ägdes av sökanden.

Skälet till detta gradvisa förvärv var att försäljningen av TMSC skulle erkännas som ett kapitaltillskott i Toshiba bokföring senast den 31 mars 2016, utan att sökanden formellt förvärvade kontrollen innan den erhållit nödvändiga tillstånd från behöriga konkurrensmyndigheter.

Efter en förhandsanmälan från sökanden i mars 2016 anmäldes koncentrationen till kommissionen i augusti och godkändes av kommissionen i september samma år.

Samtidigt inledde emellertid kommissionen en undersökning på grund av ett eventuellt åsidosättande av anmälningsskyldigheten och skyldigheten att uppskjuta genomförandet enligt koncentrationsförordningen.¹ Enligt dessa skyldigheter **ska de företag som är parter i en koncentration med en europeisk dimension anmäla sina planer till kommissionen för granskning innan de genomförs ("anmälningsskyldighet")² och får inte genomföra den anmälda koncentrationen förrän den har erhållit tillstånd från kommissionen ("uppskjutandeskyldighet").³**

¹ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ("EG:s koncentrationsförordning") (EUT L 24, 2004, s. 1) (nedan kallad koncentrationsförordningen).

² Koncentrationsförordningen, artikel 4.1.

³ Koncentrationsförordningen, artikel 7.1.

Genom beslut av den 27 juni 2019⁴ slog kommissionen fast att sökanden hade åsidosatt nämnda skyldigheter genom att i förtid genomföra sitt förvärv av TMSC. Kommissionen ansåg i huvudsak att sökanden, genom att genomföra den preliminära transaktionen, delvis hade genomfört koncentrationen som bestod i förvärvet av TMSC och därför hade åsidosatt anmälningsskyldigheten och uppskjutandeskyldigheten. Kommissionen ålade därför sökanden böter på sammanlagt 28 miljoner euro.

Klaganden väckte talan om ogiltigförklaring av detta beslut, vilken i sin helhet ogillades av tribunalens sjätte avdelning.

Tribunalens bedömning

Tribunalen avfärdar inledningsvis sökandens argument att den preliminära transaktionen inte skulle ha lett till förvärv av kontroll över TMSC och således inte utgör ett åsidosättande av den anmälningsskyldighet och den uppskjutandeskyldighet som föreskrivs i koncentrationsförordningen.

Med hänvisning till domstolens fasta rättspraxis⁵ erinrar tribunalen i detta hänseende om att en koncentration genomförs så snart parterna i koncentrationen genomför transaktioner som bidrar till att varaktigt ändra kontrollen över målföretaget. Varje partiellt genomförande av en koncentration omfattas således av tillämpningsområdet för uppskjutandeskyldigheten, vilket svarar mot kravet på att säkerställa en effektiv kontroll av koncentrationer. Det är mot denna bakgrund som koncentrationsförordningen behandlar transaktioner med nära anknytning till varandra som en enda koncentration, med undantag endast för fall där sådana transaktioner inte är nödvändiga för att få till stånd en förändring av kontrollen över målföretaget och således inte har ett direkt funktionellt samband med genomförandet av koncentrationen.

Kommissionen gjorde således en riktig bedömning när den påpekade att det i domstolens praxis görs en åtskillnad mellan begreppen "koncentration" och "genomförande av en koncentration". Även om en "koncentration" endast anses ha genomförts när en varaktig förändring av kontrollen har ägt rum, kan nämligen "genomförandet" av en koncentration ske så snart parterna i en koncentration genomför transaktioner som bidrar till att varaktigt ändra kontrollen över målföretaget, det vill säga eventuellt före förvärvet av kontrollen över målföretaget.

Kriteriet för att fastställa huruvida sökanden har åsidosatt anmälningsskyldigheten och uppskjutandeskyldigheten är således inte huruvida kontrollen över TMSC har förvärvats innan koncentrationen godkändes, utan huruvida de omtvistade aktierna, i faktiskt eller rättsligt hänseende, helt eller delvis bidrog till en förändring av kontrollen över detta företag före detta datum.

Tribunalen avfärdar i detta sammanhang även sökandens argument att kommissionens prövning av koncentrationen inte vid något tillfälle och på intet sätt hindrades, eftersom sökanden inte fick kontroll över TMSC förrän efter att ha erhållit samtliga tillstånd från de berörda konkurrensmyndigheterna. Enligt sökanden föreligger det inte något förtida genomförande av koncentrationen så länge som kontrollen inte har förvärvats. Ett partiellt genomförande av en koncentration kräver således att en partiell kontroll förvärvas. Enligt tribunalen är det emellertid antingen fastställt att det föreligger kontroll, om en enhet har möjlighet att utöva ett avgörande inflytande över målföretaget, eller så är det inte fastställt. En påstådd "partiell kontroll" kan således inte vara ett villkor för ett partiellt genomförande av koncentrationen. Tribunalen erinrar dessutom om att för att vara effektiv måste kommissionens kontroll genomföras innan koncentrationen, även delvis, genomförs.

⁴ Kommissionens beslut C(2019) 4559 final av den 27 juni 2019 om åläggande av böter för underlåtenhet att anmäla en koncentration i strid med artikel 4.1 i förordning (EG) nr 139/2004 och för genomförandet av en koncentration i strid med artikel 7.1 i nämnda förordning (ärende M.8179 - Canon/Toshiba Medical Systems Corporation).

⁵ Dom av den 31 maj 2018, Ernst & Young, [C-633/16](#).

Genom att hänvisa till sin egen rättspraxis⁶ tillbakavisade tribunalen dessutom sökandens argument att den preliminära transaktionen inte skulle ha utgjort ett partiellt genomförande av koncentrationen.

Tribunalen påpekar i detta avseende att **en koncentration kan uppstå om det föreligger flera formellt sett skilda rättsliga transaktioner och att det i ett sådant fall ankommer på kommissionen att bedöma huruvida dessa transaktioner utgör en enda koncentration, eftersom de har en enhetlig karaktär.** När det föreligger flera rättsligt sett skilda transaktioner ankommer det således på kommissionen att, utifrån de faktiska och rättsliga omständigheterna i varje enskilt fall, identifiera det ekonomiska mål som parterna eftersträvar genom att undersöka om de berörda företagen skulle ha varit beredda att ingå varje transaktion för sig eller om varje transaktion tvärtom endast utgör en del av en mer komplicerad transaktion, utan vilken parterna inte skulle ha ingått den.

Kommissionen gjorde i detta sammanhang inte något fel när den betecknade den preliminära transaktionen som ett partiellt genomförande av koncentrationen. Kommissionen gjorde nämligen en riktig bedömning när den konstaterade att sökanden från och med dagen för den preliminära transaktionen, och oberoende av resultatet av godkännandet av koncentrationen, hade förvärvat möjlighet att utöva ett visst inflytande över TMSC, eftersom sökanden till följd av genomförandet av denna transaktion hade exklusiv behörighet att fastställa identiteten på den slutliga köparen av detta bolag.

Tribunalen underkänner även sökandens argument att den preliminära transaktionen inte hade ett direkt funktionellt samband med ändringen av kontrollen över TMSC och således inte bidrog till förändringen av kontrollen. Tribunalen anser att utan den av sökanden föreslagna transaktionens tvåstegsstruktur skulle det ha varit omöjligt för Toshiba att avstå från kontroll över TMSC och att oåterkalleligen uppbära betalningen av TMSC före slutet av mars 2016. Inom ramen för denna tvåstegsstruktur utgjorde den preliminära transaktionen dessutom ett nödvändigt steg för att uppnå en förändring av kontrollen över TMSC. Syftet med denna tvåstegsstruktur var att den preliminära transaktionen skulle göra det möjligt för en köpare i mellanled att köpa alla röstandelar i TMSC och för sökanden att betala priset för TMSC till Toshiba på ett oåterkalleligt sätt samtidigt som sökanden fick största möjliga visshet om att den slutligen skulle förvärva kontroll över TMSC.

Tribunalen ogillar talan i dess helhet och förpliktar sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

PÅPEKANDE: Tribunalens avgörande kan överklagas till domstolen inom två månader och tio dagar från delgivningen.

PÅPEKANDE: Syftet med talan om ogiltigförklaring är att rättsakter som har antagits av unionens institutioner och som strider mot unionsrätten ska ogiltigförklaras. Medlemsstaterna, de europeiska institutionerna och de enskilda får, på vissa villkor, väcka talan om ogiltigförklaring vid domstolen eller tribunalen. Om talan är välgrundad ska rättsakten ogiltigförklaras. Den berörda institutionen måste fylla det rättsliga tomrum som kan uppkomma till följd av att rättsakten ogiltigförklaras.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för tribunalen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

⁶ Dom av den 23 februari 2006, Cementbouw Handel & Industrie/kommissionen, [T-282/02](#).